

Zakladni aspekty pravnich uprav bytovych družstev v České republice a v Polsku byly ve svých zakladni obrysech představeny vyše. Aby však byl naplněn smysl celého tematu teto diplomove prace, je nutno z jejich srovnani vyvodit určity závěr.

Počatky modernich bytovych družstev se v obou zemich vyvozovaly ze zcela různých historickych okolnosti. Polsko se po druhe světove valce jen těžko vzpamatovavalo z nasledků valečnych škod, tzn. i stav bytoveho fondu byl v teto době zcela nedostatečny a celkova bytova situace teměř kriticka. Opačny stav ovšem shledavame v tehdejším Československu. Valečne ztraty byly nesrovnatelně nižši oproti škodam v Polsku, navíc v důsledku vysidleni pohraničnich oblasti bylo bytů dostatek. Tyto rozdilne podmínky, ktere tvořily pomyslnou startovni čaru vzniku moderního bytoveho družstevnictvi v obou srovnavanych statech, mohly byt důvodem k přijeti rozdilnych opatření v rámci upravy družstev. Avšak v cele povalečne době se neobjevily zvláště vyznamne principialni rozdilnosti v charakteru upravy družstevnich vztahů. Obě současne pravni upravy jsou především založeny na odstranění deformaci předchozích systemů a na uplatňovani mezinarodně uznavanych družstevnich zasad, ať již jsou v pravnich normach explicitně vyjadřeny, či nikoli. Jak vyplynulo, pravni upravu BD v České republice lze charakterizovat jako roztržištěnou, majici sve prameny v různých pravnich normach (ObchZ, ZVB aj.). Družstva jsou začleněna do kodexu upravujiciho zejména postaveni podnikatelů, do pozadi tedy přešla jejich původni svepomocna funkce. Dalším nedostatkem je take to, že zakon nečini rozdily mezi jednotlivymi družstvy a mimo družstev bytovych v některych dilčich otazkach, je pro družstva v rámci ObchZ uprava jednotna. Přičemž v rámci celehо pravního řadu neexistuje norma, ktera by stanovila kriterium pro určení jednotlivych druhů družstev. Oproti tomu polska pravni uprava bytoveho družstevnictvi se jevi jako vyrazně komplexnější. To zejména tim, jak bylo uvedeno, že polsky pravni řad ma svůj platny samostatny zakon pro družstevni pravo od roku 1982, navíc v roce 2000 byl schvalen zakon regulujici nad ramec zminěneho zakona družstva bytova. Avšak z toho nelze dovodit závěr, že by polska pravni uprava byla bezproblemova. Jako nedostatek se zde jevi zejména různost a mnohost jednotlivych forem užívani družstevnich bytů, které působí v praxi nepřiliš přehlednou situaci pro řešení pravní otazky obyvatel.

Česka pravni uprava svou stručnosti a obecnosti ponechava široky prostor působnosti pro vnitrodružstevni normotvorbu, avšak přesto jsou v některych případech shledavany mezery v upravě, tam, kde by ji bylo objektivně potřeba.

Polsky DrPZ se svymi 218 články spolu s BytDrZ naopak mezery v upravě spiše nepřipouští, naproti tomu může byt namitana jeho přilišna regulovanost tam, kde by bylo přiznačnější ponechat upravu samostatnym družstvům, navíc již vyše vypočtene jednotlivé formy pravního užívani družstevního vlastnictvi mohou pro praxi znamenat zbytečne komplikace.

Zakladni problematice okruhy bytoveho družstevnictvi v obou statech byly tedy představeny, i když jen ve svých základních obrysech bez hlubšího zkoumání jednotlivých institutů. Dle mého názoru pro české družstevní právo vyplývají problémy zejména z kuse a nekoncepční úpravy. De lege ferenda lze tedy doufat, že si český zákonodárce vezme příklad z koncepčního řešení v polské úpravě. Přestože nejde o bezproblémové řešení, právní praxe obecně hodnotí současnou úpravu pozitivně, protože přese všechny své nedostatky směřuje správným směrem k uzdravení polského bytového družstevnictvi.